

Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem
Kaposvári Campus
Szak

Pszichés zavarok az iskolában

Belső konzulens: Klinger Csilla
mesteroktató

Készítette: Kardos Annamária
CSKBLC
levelező tagozat

Intézet/Tanszék: Neveléstudományi Intézet/Gyermeknevelési Tanszék

Kaposvár
2023.

Dolgozatom témaköre az oktatásban jelenlevő „más” gyermekek, akik a hagyományos módszerekkel, eszközökkel nem oktathatók eredményesen. Közülük is az ADHD-val érintett tanulók problémáit és lehetőségeit igyekeztem vizsgálni.

Kutatási kérdéseimen keresztül próbáltam megtalálni a válaszokat arra, hogy milyen gyorsan jut segítséghez a gyermek és szülő a felismeréstől számítva? A szakemberek mennyire preferálják a gyógyszeres kezeléseket? Mit tud tenni, illetve mit tesz az iskola az ADHD-s gyermekek és szülei támogatásában, fejlesztésekben? Milyen helyzetben vannak az érintett tanulók az osztályban, intézményükben? Valamint érdekelt, hogy mennyiben látják megoldásnak a szülők a rossz iskolai körülmények kiküszöbölésére az intézményváltást?

Taglaltam a dolgozat során a normális és az attól való eltérő fejlődés különbségeinek velejáróit. Az egyes pszichés zavarok megjelenési formáit az iskolákban. A sajátos nevelési igényű gyermekek, kiemelten az ADHD-s tanulók iskolai helyzetét. A „másságukra” jellemző tünetek, tünetcsoportok értelmezését és iskolai készségek érintettségét.

Körbejártam a figyelemhiányos aktivitás zavar különböző megjelenési típusait és a megjelenési csoportok tünetegyütteseit. A téma kibontása során érthetjük meg, hogy egy rendkívül összetett, bonyolult és nehezen beazonosítható zavarról van szó, amely számtalan variációt hoz létre. Ebben a „sokszínűségben” nyújt segítséget a DSM5 és a BNO11, melyek igyekeznek valamiféle szabványosítást bevezetni a diagnosztizálás során, a figyelembe vehető tünetek kijelölésével, pontos megnevezésével.

A dolgozat elején feltett kérdéseimre online kérdőíven keresztül gyűjtöttem válaszokat. Így sikerült az ország több szegmensében is megszólítanom a szülőket. 154 darab kitöltött ív érkezett vissza, melyeknek tartalma értékelhető és felhasználható volt a munkám során.

A 23 kérdés több témakört igyekezett magában foglalni. Az első öt kérdés a felismerés, sejtéstől a biztos diagnózisig eltelt időt vizsgálta. Milyen gyorsan és kiknek a segítségével jutnak a szülők a megfelelő szakemberhez? Következő kérdéscsoport a javasolt ellátási módokat kutatja. Milyen ellátást ír elő első körben a szakember a hátrányok ismeretében, azok csökkentésének érdekében? A hetedik kérdéstől az iskolai kapcsolatok és a környezetre voltam kíváncsi. Hogy működnek ezek a gyerekek egy iskolai szocializáció során, kivel milyen kapcsolatot képesek kiépíteni, ha egyáltalán képesek rá! Sajnos gyakran szorulnak a perifériára azok, akik mások, mint a többség! Azt szerettem volna tudni, vajon így van-e ez az ADHD-s gyerekekkel is?

Érdekelt továbbá -és ennek megfelelően fogalmaztam meg a kérdőív következő kérdéseit- , hogy megkapják-e és milyen formában, illetve körülmények között a gyermekek a nekik járó fejlesztéseket. Tapasztalataimat és a válaszokat együtt próbáltam értékelni.

Legutólsóként a szülők által egyik preferált megoldási lehetőség előfordulási gyakoriságát vizsgáltam. A kérdésfelvetésem alapja az iskolaváltás, mint probléma megoldási lehetőség volt.

A válaszok kiértékelése során igyekeztem a lehető legsokoldalúbban megvizsgálni az összefüggéseket, hogy a legtárgyilagósabb következtetéseket vonhassam le.

A dolgozat legvégén az egyes kérdések felidézése mentén összegeztem a kutatásom eredményeit.